

Posudek školitele k dizertační práci Mgr. Jiřího Bureše: *Sport jako součást péče o duši*

„Ústředním problémem, který bude v rámci práce řešen, je přístup společnosti ke sportu, tělu, pohybu a pohybové kultuře v tom smyslu, aby se staly součástí péče o duši.“ (s. 8) Tento problém v autorově způsobu přístupu k němu obsahuje též kritiku karteziánského pojetí dualismu těla a duše, a z něho v dalších dějinách odvozené matematizace a technologizace těla a sportu, jejichž metafyzickým základem je vůlí k moci. Autor sestupuje ke sledování řeckého ideálu *kalokagathia* a *areté* a ke smyslu původních olympijských her a odtud sleduje další dějinný vývoj až k moderním podobám přístupu k tělu a sportu a péče o tělo. Využívá v tomto svém přístupu zejména myšlenkových rámců fenomenologických filosofů (Husserl, Heidegger, Patočka, Merleau-Ponty atd.), ale zároveň doplňuje jejich pohled i s využitím dalších speciálněvědních perspektiv (teorie sportu, kinantropologie atd.).

K práci nemám vážné výhrady, proto jenom zmíním, že bylo možné ještě více projasnit zmíněné fenomenologické přístupy a jejich vnitřní souvislosti a celkově projasnit, proč právě fenomenologická filosofie a její promýšlení těla a tělesnosti jsou relevantní (oproti jiným přístupům).

Jako školitel bych chtěl ocenit to, že kolega při zpracovávání dizertace pravidelně konzultoval a byl schopen relevantně zpracovávat kritické připomínky. Dovolím si vyjádřit naději, že kolega patří na našem doktorském studiu mezi ty, kteří budou naplňovat původní intenci našeho doktorského studia, jak ho prosadili a rozvíjeli prof. Jaroslava Pešková a prof. Radim Palouš a jejich pokračovatelé prof. Anna Hogenová a doc. Naděžda Pelcová. Nešlo v něm ani o impaktované publikace, ani o produkci specialistů, ale o kultivaci těch, kteří budou mít schopnost překračovat dané, kteří budou schopní vnášet zamýšlení do současnosti ve smyslu Patočkovy ideje filosofie provádějící.

Práci **doporučuji** k obhajobě.

V Praze, 23. října. 2024

David Rybák